

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRAȘOV
- Secția a II-a civilă, de
contencios administrativ și fiscal -

SENTINȚA CIVILA NR.

DOSAR NR.

Ședința publică din data de 12 octombrie 2011

Complet compus din:

Președinte -

Grefier -

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra acțiunii formulată în baza legii contenciosului administrativ și fiscal de reclamanta SC ".....", în contradictoriu cu pârâta DIRECȚIA GENERALA A FINANȚELOR PUBLICE, având ca obiect „anulare act de control taxe și impozite”.

La apelul nominal făcut în ședință publică la pronunțare se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care;

Dezbaterile în litigiul comercial de față au avut loc în ședința publică din de 28 septembrie 2011, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța pentru a da posibilitatea reclamantei să formuleze concluzii scrise a amânat pronunțarea pentru data de 5 octombrie 2011, iar apoi din lipsă de timp pentru deliberare pentru data de deliberare pentru data de 12 octombrie 2011.

TRIBUNALUL

Constată că prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. de mai sus, la data de 09.07.2010 și precizată la data de 16.02.2011, reclamanta SC "....." SRL a chemat în judecată pe intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov solicitând anularea Raportului de inspecție fiscală nr., a Deciziei de impunere nr. și a Deciziei de soluționare a contestației nr., toate emise de intimata DGFP Brașov, obligarea pârâtei la rambursarea către reclamantă a sumei de lei prevăzută în decontul de TVA aferent lunii mai 2009.

În motivarea acțiunii se arată că la data de 09.01.2008 s-a încheiat între contractul de vânzare-cumpărare ale cărei clauze mai importante sunt acelea că Nepi va plăti o sumă de bani către cu condiția reamenajării Spațiului Liber și a îndeplinirii celorlalte condiții suspensive menționate la Secțiunea 5.3 din Contract. Se arată că prestarea de servicii de către către constituie motivul de plată de către aceasta din urmă a unei sume de bani, iar prestarea de servicii este o operațiune taxabilă.

În mod netemeinic și nelegal prin Decizia contestată s-a reținut că lucrările de construcții, reamenajare și demolare imobile cu destinație industrială situate în sunt făcute asupra unor imobile ce aparțin locatorului (.....) și nu a spațiilor închiriate de Dexion. Aceasta deoarece temeiul efectuării de cheltuieli de către Dexion îl constituie Contractul și nu dreptul de proprietate sau de folosință asupra imobilelor în speță.

Se invocă că în mod nelegal se reține în decizia nr. că în aplicarea art.153 alin.1 Codul Fiscal activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care persoana intenționează să efectueze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile. Intenția persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii unei activități economice.

Relevantă în soluționarea speței este și decizia Curții europene de Justiție în cazul C-110/1994 (INZO), conform căreia chiar și prima cheltuială de investiție în scopul unei activități

poate fi considerată activitate economică în sensul art.4 din Directiva a 6-a (în prezent art.9 din Directiva 112/2006/CE) și în acest context autoritățile fiscale trebuie să țină cont de intenția declarată a persoanei de a desfășura activități ce vor face subiectul taxei pe valoare adăugată. Un alt caz relevant menționat este Cazul Ghent Coal Terminal NV C37/1995.

În drept, reclamanta invocă dispozițiile art. 145 alin.2 lit. a, 153 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Cod fiscal, Normele metodologice de aplicare a art.153 alin.1 din Codul fiscal aprobate prin HG nr.44/2004, art.205 și următoarele Cod procedură fiscală.

În probațiune au fost depuse la dosar înscrisuri.

Intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea ca neîntemeiată a acțiunii, motivat de faptul că cheltuielile cu investițiile s-au efectuat la un spațiu care nu aparține reclamantei, neexistând contracte de închiriere, neexistând un contract de închiriere, iar aceasta nu a prezentat procese verbale de recepție a lucrărilor, nu a facturat și nu a încasat contravaloarea serviciilor realizate în numele SC Nepi Bucharest Two SRL.

În probațiune au fost depuse la dosar înscrisuri.

Instanța a încuviințat pentru ambele părți proba cu înscrisuri, reclamanta nu a propus și suportat costurile unei expertize tehnice contabile, probă ce ar fi fost pertinentă și concludentă cauzei.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

În baza Raportului de inspecție fiscală nr., prin Decizia de impunere nr. s-a respins contestatoarei SC la rambursare suma de lei prevăzută în decontul de TVA aferent lunii iulie 2009 și s-a stabilit ca obligație fiscală suplimentară TVA pentru decontul de TVA aferent lunii iulie 2009

Contestația administrativă formulată de contestatoare a fost respinsă prin Decizia nr.662/26.03.2010, motiv pentru care s-a formulat prezenta acțiune.

În fapt, din Raportul de inspecție fiscală nr. rezultă că societatea reclamantă a înregistrat suma facturată de către sume care au fost alocate după destinație lucrărilor pe care societatea s-a angajat să le presteze, ca o obligație post vânzare, în contul din contractul de vânzare-cumpărare din Aceste achiziții de bunuri și prestări de servicii au concurat la realizarea unor lucrări a căror c/valoare nu a fost încă facturată societății

Intimata DGFP susține că până la data încheierii verificării și nici pe perioada soluționării contestației administrative SC nu a facturat și nici nu a încasat contravaloarea serviciilor achiziționate în numele SC SRL

În drept, potrivit art.145 din Codul procedura fiscală-Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

ART. 146 din Codul fiscal -Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155.

ART. 155 -Facturarea:

(1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/prestare fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2), trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.

De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.

ART. 153 –Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

(1) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent.

Punctul 66 alin.2 din Normele metodologice de aplicare a art.153 alin.1 din Codul fiscal, aprobate prin HG nr.44/2004 cu modificările ulterioare:

(2) În aplicarea art. 153 alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenționează să efectueze o astfel de activitate. Intenția persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii unei activități economice.

Potrivit deciziei Curții Europene de Justiție în cazul C-110/1994 (INZO) chiar și prima cheltuială de investiție în scopul unei activități poate fi considerată activitate economică în sensul art.4 din Directiva a 6-a (în prezent art.9 din Directiva 112/2006/CE) și în acest context autoritățile fiscale trebuie să țină cont de intenția declarată a persoanei de a desfășura activități ce vor face subiectul taxei pe valoare adăugată.

Un alt caz relevant este Cazul Ghent Coal Terminal NV C37/1995, potrivit căruia art.17 din Directiva a 6-a, echivalentul art.145 din Codul fiscal, trebuie interpretat în sensul în care trebuie să i se permită unei persoane impozabile ce acționează ca atare, să deducă taxa pe valoare adăugată plătită pentru bunuri care i-au fost livrate sau pentru servicii care i-au fost prestate în scopul realizării lucrărilor de investiție și pentru care a intenționat să le folosească în cadrul operațiunilor taxabile. Dreptul de deducere rămâne dobândit când, din motive de circumstanță ce nu depinde de voința sa, persoana impozabilă nu s-a folosit niciodată de bunurile și serviciile achiziționate în scopul realizării de operațiuni taxabile.

În cauză, instanța reține intenția declarată a societății SC SRL cu privire la serviciile de construcții, reamenajare și demolare imobile cu destinație industrială situate în localitatea I , aferente lunilor februarie și martie 2009.

Se mai reține că tranzacția de vânzare-cumpărare s-a efectuat sub condiția construcției, reamenajării și demolării parțiale a imobilului vândut, fapt pentru care s-a prevăzut în mod distinct o contravaloare a prestației, stipulate la Secțiunea 2.1 a contractului.

Cu toate că serviciile contractate au fost destinate utilizării lor în folosul operațiunilor sale taxabile, serviciile au fost prestate de către o altă persoană impozabilă ,însă nu au fost evidențiate în factura fiscală, care să cuprindă toate informațiile prevăzute de lege,art. 155 Cod fiscal ,astfel că nu se poate stabili că prestările de servicii astfel facturate erau aferente operațiunilor taxabile..

În aceste condiții ,în lipsa facturării prestării serviciului către și a încasării tranșelor din contractul de vânzare - cumpărare ,decontarea contravalorii prestării serviciului aferent nu este posibilă ,nefiind îndeplinite cumulativ condițiile de exercitare a dreptului de deducere pentru suma de lei ,respectiv cerința stipulată de prev. art.146 alin. 1 litera a Cod fiscal.

În ce privește pct. b din decizia de impunere se reține că organul fiscal a stabilit ca TVA nedeductibilă suma de lei,consemnată în factura nr. în valoare de lei, reprezentând taxă de administrare refacturate de către către reclamantă ,aferent lunilor aprilie și mai 2009 pentru spațiul din str. C conform contractului de închiriere.

Intimata în mod legal a recalculat cheltuielile care conform contractului de închiriere din 13.12.2007, reprezentând contravaloarea lucrărilor de întreținere și mentenanță în funcție de suprafața închiriată de mp de reclamantă de la Nepi față de suprafața de 16.300 mp, în funcție de care au fost determinate sumele care au fost refacturate de către Nepi către reclamantă.

În factura mai sus indicată au fost cuprinse și cheltuieli cu servicii de contabilitate suportate de către Nepi și refacturate societății reclamante, iar reclamanta nu a dovedit că aceste cheltuieli pentru care s-a dedus TVA sunt suportate în beneficiul persoanei impozabile.

Referitor la pct. c din decizie s-a stabilit TVA nedeductibilă stabilită de intimată pentru serviciile de transport și cazare efectuate de persoane nesalariate și care nu au calitatea de administrator al societății, personalul Internațional, respectiv TVA în sumă de lei, consemnată în factura nr. din data de , în valoare de lei.

În drept, potrivit art. 21 alin. 2 litera e din Legea nr. 571/2003 „sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri și cheltuieli de transport și cazare în țară și străinătate efectuate pentru salariați și administratori, precum și pentru alte persoane fizice asimilate acestora stabilite norme.”

Potrivit dispozițiilor pct. 27 din HG nr.44/2004, privind Normele Metodologice de Aplicare a Codului Fiscal „calitatea de administrator rezultă din actul constitutiv al contribuabilului sau contractul de administrare/mandat. În sensul art. 21 alin. 2 lit. e din Codul fiscal, persoanele fizice asimilate salariaților cuprind și directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, persoanele fizice rezidente și/ sau nerezidente detașate, potrivit legii, în situația în care contribuabilul suportă drepturile legale convenite acestora. „

Pe cale de consecință, nu sunt considerate cheltuieli deductibile fiscal cele efectuate cu transportul și cazarea altor persoane decât cele indicate mai sus și care nu se încadrează în prevederile art. 21 alin. 2 litera e din Codul fiscal coroborate cu cele ale normelor metodologice, astfel că în mod temeinic intimata a constatat că valoarea de lei nu este deductibilă.

Referitor la TVA suplimentar în sumă de lei aferentă livrărilor de bunuri consemnate în factura nr. emisă de către SC se constată că reclamanta nu a justificat că beneficiază de scutire cu drept de deducere pentru livrarea de bunuri în țară cu documentul de transport care să ateste că bunurile au fost transportate din România în alt stat membru potrivit art. 10 alin. 1 litera b din Ordinul MEF nr. 2421/2007.

Pentru toate aceste considerente de fapt și de drept constatând legalitatea și temeinicia actelor administrativ fiscale contestate, în temeiul art.18 din Legea nr.554/2004, urmează a respinge acțiunea.

Pentru aceste motive,
În numele legii,
H O T Ă R Ă Ș T E:

Respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC
SRL, cu sediul în
în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A
JUDEȚULUI , cu sediul în

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică, azi 12.10.2011.